

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dn. 9.04.2013r.

RKT-430-05/12/SB

DECYZJA NR RKT- 04/2013

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

umarza się wszczęte z urzędu postępowanie **w sprawie nałożenia** na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **kary pieniężnej**, na Konrada Bartkowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „NTV” w Katowicach za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ww. ustawy w trakcie postępowania wyjaśniającego prowadzonego w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, o sygn. akt RKT-403-13/12/SB, **jako bezprzedmiotowe.**

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 25 kwietnia 2012r. zostało wszczęte postępowanie wyjaśniające w sprawie działalności Konrada Bartkowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „NTV” w Katowicach mające na celu wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) zwanej dalej ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów.

W postępowaniu wyjaśniającym wysłane zostały wezwania do udzielania informacji. W każdym z tych pism była zamieszczona informacja, iż nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W związku z faktem, iż przedsiębiorca nie dostarczył żądanych informacji w dniu 24 października 2012r. wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia na Konrada Bartkowskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „NTV” w Katowicach, kary pieniężnej.

W toku postępowania w sprawie nałożenia kary kierowane do przedsiębiorcy pisma na adres zgodny z adresem określonym w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej R.P. - zwanej CEIDG były zwracane do Urzędu. Postanowienie nr 1 o wszczęciu postępowania wraz z zawiadomieniem oraz Postanowienie nr 2 o zaliczeniu w poczet dokumentów wraz z zawiadomieniem z dnia 24 października 2012r. zostały zwrócone z adnotacjami „Awizowano dnia”, „Awizowano powtórnie”, „zwrot nie podjęto w terminie” (dowód: karty nr 1, 2, 3, 4, 14). Kolejne pismo z dnia 21 grudnia 2012r. o przedłużeniu terminu zakończenia postępowania zostało zwrócone z adnotacją „Adresat wyprowadził się bez pozostawienia adresu” (dowód: karty nr 15, 16).

Zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego z dnia 28 lutego 2013r. również zostało zwrócone przez Poczta Polską z adnotacjami „Zwrot nie podjęto w terminie”, „Awizowano powtórnie” (dowód: karta nr 24).

Z uwagi na niemożliwość uzyskania jakichkolwiek informacji o prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności, Urząd w ramach postępowania wyjaśniającego pod sygnaturą RKT-403-13/12/SB zwrócił się do Urzędu Skarbowego o przekazanie niezbędnych danych. W odpowiedzi na powyższe zostało wyjaśnione, iż (...) (tajemnica skarbową) (dowód: karta nr 20).

Informacje przekazane przez Urząd Skarbowy zostały potwierdzone przez dane zamieszczone w CEIDG. Z zamieszczonych w bazie informacji wynika, iż przedsiębiorca zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 11 stycznia 2013r., natomiast wykreślenie wpisu z rejestru zostało dokonane w dniu 14 stycznia 2013r. (dowód: karta nr 22).

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

Konrad Bartkowski prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą „NTV” w Katowicach na podstawie wpisu do CEIDG (dowód: karta nr 13) z dniem 14 stycznia 2013r. został wykreślony z tej ewidencji (dowód: karta nr 22).

W prowadzonym postępowaniu wyjaśniającym wysłane zostały następujące pisma:

Dnia 25 kwietnia 2012r. Urząd wezwał przedsiębiorcę do złożenia informacji w terminie 7 dni od otrzymania przedmiotowego wezwania. Pismo to zostało doręczone pracownikowi uprawnionemu do odbioru korespondencji w dniu 27 kwietnia 2012r. (dowód: karty nr 5, 6).

Z uwagi na upływ terminu do udzielenia odpowiedzi w dniu 22 maja 2012r. Urząd skierował do przedsiębiorcy monit. Wezwanie to zostało doręczone w dniu 25 maja 2012r. (dowód: karty nr 7, 8).

Kolejne pisma z dnia 21 czerwca 2012r. oraz 30 lipca 2012r. skierowane na adres prowadzenia działalności zostały zwrócone przez Poczta Polską z adnotacjami „Zwrot nie podjęto w terminie”, „Awizowano dnia ...”, „Awizowano powtórnie” (dowód: karty nr 9, 10, 11, 12).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz.U. z 2013r. poz. 267) – zwanej dalej także kpa stroną w postępowaniu administracyjnym jest ten, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie. Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu, w drodze postanowienia, postępowanie wyjaśniające, jeżeli okoliczności

wskazują na możliwość naruszenia przepisów ustawy, w sprawach dotyczących ochrony interesów konsumentów. Postępowanie wyjaśniające może mieć na celu w szczególności wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (art. 48 ust. 2 pkt 2 uokk). W przedmiotowym przypadku postępowanie wyjaśniające dotyczyło działalności gospodarczej prowadzonej przez Konrada Bartkowskiego.

W związku z nieudzieleniem odpowiedzi na wezwania Urzędu zostało wszczęte postępowanie w sprawie nałożenia kary przeciwko przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Zgodnie z art. 4 pkt. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez przedsiębiorcę rozumie się przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.) wynika, że przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą.

W toku prowadzonych działań ustalono jednak, że osoba w stosunku do której prowadzone było postępowanie w sprawie nałożenia kary zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 11 stycznia 2013r.

„Zasadą jest bowiem, że wszystkie kary pieniężne wskazane w art. 106-108 nakładane są w drodze decyzji. Niezależnie zatem od tego, czy ukaranym ma być przedsiębiorca przykładowo za odmowę udzielenia informacji lub niewykonanie prawomocnej lub natychmiast wykonalnej decyzji Prezesa Urzędu, czy też inny podmiot, np. posiadacz lokalu mieszkalnego lub świadek za nieuzasadnioną odmowę zeznań, nałożenie kary musi poprzedzić wszczęcie i przeprowadzenie postępowania administracyjnego”. /J.Krüger, Komentarz do art. 49 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Lex Omega/.

Decyzja nakładająca karę na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, może zostać wydana jedynie w stosunku do działań przedsiębiorcy. W przedmiotowym przypadku brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy. Stanowisko takie znajduje oparcie w orzecznictwie, bowiem w wyroku z dnia 13 sierpnia 2003r. (sygn. akt II SA/Kr 2361/2002) Naczelny Sąd Administracyjny – Wydział Zamiejscowy w Krakowie orzekł, że postępowanie należy umorzyć, gdy zachodzi bezprzedmiotowość sprawy. Jednocześnie wskazał on, że przez bezprzedmiotowość należy rozumieć brak przedmiotu postępowania, którym jest konkretne uprawnienie lub obowiązek indywidualnego podmiotu.

Na mocy art. 105 § 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny staje się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o jego umorzeniu. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania lub może ona powstać w czasie jego trwania. Bezprzedmiotowość postępowania ma miejsce wtedy, gdy brak jest podstaw prawnych do merytorycznego rozpoznania sprawy w drodze postępowania administracyjnego. W niniejszym przypadku okolicznością powodującą konieczność umorzenia przedmiotowego postępowania jest fakt, iż strona nie jest przedsiębiorcą. Powoduje to jak stwierdzono powyżej, iż na stronę nie można nałożyć kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Przywołane

okoliczności uzasadniają umorzenie niniejszego postępowania. W wyroku z dnia 28 czerwca 1995r. (sygnatura akt XVII Amr 24/95) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Antymonopolowy orzekł, że uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania wydawanej na podstawie art. 105 § 1 kpa nie może zawierać treści dotyczących rozstrzygnięcia sprawy co do jej istoty, czy też w inny sposób wyrażać stanowiska Prezesa Urzędu w zakresie zasadności zarzutów sformułowanych we wszczęciu postępowania. Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do rozważenia w przedmiotowej decyzji dalszych kwestii związanych z tą sprawą.

Mając na względzie ww. okoliczności należało orzec, jak w sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 1964r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Maciej Fragsztajn